

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปิดรับสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่มีต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจากประชาชนทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุ 18 ปี ถึง 60 ปี จำนวน 400 คน หลังจากนั้นได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 4 การใช้ประโยชน์จากรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน
- ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน โดยนำเสนอเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามตารางที่ 4.1 – 4.5 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	146	36.5
หญิง	254	63.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ จากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 400 คน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.5 เพศชาย ร้อยละ 36.5 โดยเพศหญิงมีจำนวนมากกว่า เพศชาย

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-20 ปี	109	27.2
21-30 ปี	124	31.0
31-40 ปี	75	18.8
41-50 ปี	52	13.0
มากกว่า 50 ปี	40	10.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่มอายุ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุ 21-30 ปี คิดเป็น ร้อยละ 31.0 รองลงมา มีอายุ 18-20 ปี คิดเป็น ร้อยละ 27.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด คือ กลุ่มอายุ มากกว่า 50 ปี คิดเป็น ร้อยละ 10.0

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	28	7.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	20	5.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	49	12.2
ปวช. / ปวส.	72	18.0
ปริญญาตรี	187	46.8
สูงกว่าปริญญาตรี	44	11.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.3 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็น ร้อยละ 46.8 รองลงมา มีการศึกษาระดับ ปวช. / ปวส. คิดเป็น ร้อยละ 18.0 กลุ่มตัวอย่างที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด คือกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 7.0

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน นักศึกษา	136	34.0
รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	107	26.7
พนักงานบริษัทเอกชน	54	13.4
กิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ	25	6.3
แม่บ้าน	20	5.0
รับจ้าง	41	10.3
ว่างงาน / กำลังหางาน	12	3.0
อื่น ๆ	5	1.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะอาชีพ ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีจำนวนมากที่สุด เป็นนักเรียน นักศึกษา คิดเป็น ร้อยละ 34.0 รองลงมา มีอาชีพ รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็น ร้อยละ 26.8 กลุ่มอาชีพอื่น ๆ มีสัดส่วนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	97	24.3
5,001 - 10,000 บาท	102	25.5
10,001 - 15,000 บาท	82	20.5
15,001 - 20,000 บาท	46	11.5
20,001 - 25,000 บาท	25	6.2
สูงกว่า 25,000 บาท	48	12.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้ ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาทต่อเดือน มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 25.5 รองลงมา มีรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทต่อเดือน คิดเป็น ร้อยละ 24.3 กลุ่มที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด มีรายได้ 25,001 - 30,000 บาทต่อเดือน คิดเป็น ร้อยละ 6.3

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ของกลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนของ การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” จะแสดงถึงความบ่อยในการเปิดรับชม ลักษณะการรับชม แหล่งที่เริ่มชมรายการ “กรรมลิขิต” และได้แบ่งระดับการเปิดรับเป็น 4 ระดับโดยพิจารณาจาก ความบ่อยในการเปิดรับ และลักษณะการรับชมรายการ “กรรมลิขิต”

คือ เปิดรับน้อยมาก เปิดรับน้อย เปิดรับปานกลาง และเปิดรับมาก ซึ่งปรากฏผลตามตารางที่ 4.6-4.9 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความบ่อย
ในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”

ความบ่อยในการเปิดรับชม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชมทุกครั้ง (4 ครั้ง/เดือน)	48	12.0
ชมบ่อยมาก (3 ครั้ง / เดือน)	65	16.2
ชมบ่อย (2 ครั้ง / เดือน)	107	26.8
ชมบ้าง (1 ครั้ง / เดือน)	94	23.5
ชมบ้างนาน ๆ ครั้ง (น้อยกว่าเดือนละ 1 ครั้ง)	86	21.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับชมรายการ “กรรมลิขิต” บ่อย (2 ครั้ง / เดือน) คิดเป็นร้อยละ 26.8 รองลงมา เปิดรับชมบ้าง (1 ครั้ง / เดือน) คิดเป็น ร้อยละ 23.5 กลุ่มที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่เปิดรับชมทุกครั้ง (4 ครั้ง/เดือน) คิดเป็น ร้อยละ 12.0

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกลักษณะ
ในการรับชมรายการ “กรรมลิขิต”

ลักษณะในการรับชม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตั้งใจชมตลอดรายการ	84	21.0
ตั้งใจชมแต่เปลี่ยนช่องเมื่อโฆษณา	140	35.0
ชมเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างในบางครั้ง	133	33.3
เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน	43	10.7
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ตั้งใจชมรายการ “กรรมลิขิต” แต่เปลี่ยนช่องเมื่อโฆษณา คิดเป็น ร้อยละ 35.0 รองลงมา ชมเรื่อย ๆ ตั้งใจบ้างใน บางครั้ง คิดเป็น ร้อยละ 33.3 กลุ่มที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ชมในลักษณะเปิดทิ้งไว้เป็น เพื่อน คิดเป็น ร้อยละ 10.8 เท่านั้น

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
แหล่งที่เริ่มชมรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”

แหล่งที่เริ่มชมรายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เปิดรับชมโดยบังเอิญ	200	50.0
ชมตามคำบอกเล่าของผู้อื่น	88	22.0
ชมตามการโฆษณาทางโทรทัศน์ของรายการนี้	94	23.5
ได้รับชมทางอินเทอร์เน็ต (www.kantana.co.th)	18	4.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ 1 ใน 2 เริ่มชมรายการ “กรรมลิขิต” โดยบังเอิญ คิดเป็น ร้อยละ 50.0 รองลงมา ชมตามการโฆษณาทางโทรทัศน์ของ รายการนี้ คิดเป็น ร้อยละ 23.5 กลุ่มที่มีสัดส่วนน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ได้รับชมทางอินเทอร์เน็ต (www.kantana.co.th) คิดเป็น ร้อยละ 4.5

ตารางที่ 4.9

แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ระดับการเปิดรับชมรายการ “กรรมลิขิต”

ระดับการเปิดรับ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย	204	51.0
ปานกลาง	132	33.0
สูง	64	16.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เปิดรับชม “รายการกรรมลิขิต” ในระดับน้อย คิดเป็น ร้อยละ 51.0

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ของตัวอย่าง

ในส่วนของความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” จะแสดงถึงระดับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของรายการ ได้แก่ เนื้อหารายการที่พึงพอใจ รูปแบบรายการที่พึงพอใจ ลักษณะของพิธีกรที่พึงพอใจ ระยะเวลาการออกอากาศที่พึงพอใจ ซึ่งปรากฏผลตามตารางที่ 4.10–4.14 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวน (ความถี่) ร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ความพึงพอใจในเนื้อหารายการที่มีต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”

เนื้อหารายการ	ความพึงพอใจ					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เกี่ยวกับการกระทำกรรมกับพ่อแม่	170 (42.5)	125 (31.3)	87 (21.8)	13 (3.3)	5 (1.3)	4.10	.94	มาก
2. สอดแทรกหลักธรรมทางพุทธศาสนาไว้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมปฏิบัติแต่กรรมดี	125 (31.3)	152 (38.0)	103 (25.8)	15 (3.8)	5 (1.3)	3.94	.91	มาก
3. เกี่ยวกับการกระทำกรรมกับสัตว์	112 (28.0)	162 (40.5)	101 (25.3)	21 (5.3)	4 (1.0)	3.89	.91	มาก
4. เกี่ยวกับการคำสอนของพระสงฆ์	101 (25.3)	182 (45.5)	90 (22.5)	22 (5.5)	5 (1.3)	3.88	.89	มาก
5. เกี่ยวกับการกระทำกรรมโดยการทำแท้ง	119 (29.8)	138 (34.5)	93 (23.3)	36 (9.0)	14 (3.5)	3.78	1.08	มาก
6. เกี่ยวกับการกรรมจากการขโมยของ	76 (19.0)	142 (35.5)	142 (35.5)	35 (8.8)	5 (1.3)	3.62	.93	มาก
7. เกี่ยวกับการกระทำกรรมจากการสาบาน	80 (20.0)	149 (37.3)	116 (29.0)	42 (10.5)	13 (3.3)	3.60	1.02	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

เนื้อหารายการ	ความพึงพอใจ					- x	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
8. เกี่ยวกับการกระทำกรรมโดยการจ้างฆ่า	74 (18.5)	148 (37.0)	123 (30.8)	40 (10.0)	15 (3.8)	3.56	1.02	มาก
9. เกี่ยวกับการกระทำกรรมโดยการค้ายาเสพติด	65 (16.3)	134 (33.5)	156 (39.0)	36 (9.0)	9 (2.3)	3.53	.94	มาก
10. เกี่ยวกับการกระทำกรรมโดยการหลอกหาคู่	46 (11.5)	118 (29.5)	159 (39.8)	63 (15.8)	14 (3.5)	3.30	.98	ปานกลาง
รวม						3.72	0.63	มาก

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจในเนื้อหารายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำกรรมกับพ่อแม่ มากที่สุด รองลงมา คือ เนื้อหาที่สอดแทรกหลักธรรมทางพุทธศาสนาไว้ เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมปฏิบัติแต่กรรมดี ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 และ 3.94 ตามลำดับ โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก ในขณะที่ เนื้อหาที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ เนื้อหาที่เกี่ยวกับการกระทำกรรมโดยการหลอกหาคู่ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.30 โดยมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.11
แสดงจำนวน (ความถี่) ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ความพึงพอใจในรูปแบบรายการที่มีต่อรายการโทรทัศน์
“กรรมลิขิต”

รูปแบบรายการ	ความพึงพอใจ					- x	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. รูปแบบรายการที่เป็นการแสดงละครจำลองเหตุการณ์	96 (24.0)	178 (44.5)	109 (27.3)	10 (2.5)	7 (1.8)	3.87	.87	มาก
2. รูปแบบรายการที่มีการสัมภาษณ์ แขกรับเชิญ	54 (13.5)	128 (32.0)	168 (42.0)	33 (8.3)	17 (4.3)	3.42	.97	มาก
3. รูปแบบรายการวาไรตี้	36 (9.0)	118 (29.5)	178 (44.5)	56 (14.0)	12 (3.0)	3.28	.92	ปานกลาง
รวม						3.52	0.72	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจในรูปแบบรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจรูปแบบรายการที่เป็นการแสดงละครจำลองเหตุการณ์ มากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบรายการที่มีการสัมภาษณ์ แขกรับเชิญ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.87 และ 3.42 ตามลำดับ โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก ในขณะที่ รูปแบบรายการที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ รูปแบบรายการวาไรตี้ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.28 โดยมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.12

แสดงจำนวน (ความถี่) ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ความพึงพอใจในลักษณะของพิธีกรรายการที่มีต่อ
รายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”

ลักษณะของพิธีกรรายการ	ความพึงพอใจ					— x	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. น้ำเสียง การพูดอย่างชัดถ้อยชัดคำเสียงดังฟังชัดของพิธีกร	80 (20.0)	190 (47.5)	114 (28.5)	12 (3.0)	4 (1.0)	3.82	.82	มาก
2. บุคลิกภาพของพิธีกร	78 (19.5)	181 (45.3)	126 (31.5)	12 (3.0)	3 (.8)	3.80	.81	มาก
3. การสรุปใจความสำคัญของพิธีกรเกี่ยวกับเรื่องราวในรายการ	75 (18.8)	181 (45.3)	122 (30.5)	17 (4.3)	5 (1.3)	3.76	.85	มาก
4. การใช้ภาษาที่เป็นกันเองเข้าใจง่าย	65 (16.3)	153 (38.3)	151 (37.8)	25 (6.3)	6 (1.5)	3.61	.88	มาก
รวม						3.75	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจลักษณะของพิธีกรรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจ น้ำเสียง การพูดอย่างชัดถ้อยชัดคำ เสียงดังฟังชัดของพิธีกร มากที่สุด รองลงมา คือ บุคลิกภาพของพิธีกร ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.82 และ 3.80 ตามลำดับ โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก ในขณะที่ ลักษณะของพิธีกรรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ การใช้ภาษาที่เป็นกันเอง เข้าใจง่าย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.61 แต่ยังมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก

ตารางที่ 4.13
แสดงจำนวน (ความถี่) ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ความพึงพอใจในระยะเวลาการออกอากาศที่มีต่อ
รายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”

ระยะเวลาการ ออกอากาศ	ความพึงพอใจ					- x	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. จำนวนครั้งของการออก อากาศ (4 ครั้ง/เดือน)	63 (15.8)	152 (38.0)	147 (36.8)	31 (7.8)	7 (1.8)	3.58	.91	มาก
2. วันออกอากาศ (วันอังคาร)	39 (9.8)	117 (29.3)	195 (48.8)	37 (9.3)	12 (3.0)	3.34	.89	ปานกลาง
3. เวลาออกอากาศ (21.20 น.)	37 (9.3)	129 (32.3)	171 (42.8)	51 (12.8)	12 (3.0)	3.32	.92	ปานกลาง
4. ระยะเวลาในการออกอากาศ (40 นาที)	40 (10.0)	106 (26.5)	187 (46.8)	56 (14.0)	11 (2.8)	3.27	.92	ปานกลาง
รวม						3.38	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจระยะเวลาการออกอากาศรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจ จำนวนครั้งของการออกอากาศ(4 ครั้ง/เดือน) มากที่สุด โดยพึงพอใจในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.58 รองลงมา คือ วันออกอากาศ (วันอังคาร) ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.34 โดยมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ในขณะที่ ระยะเวลาการออกอากาศรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่ทำให้ประชาชนทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ระยะเวลาในการออกอากาศ (40 นาที) ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.27 โดยมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.14

แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจที่มีต่อ

รายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยภาพรวม

ความพึงพอใจที่มีต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. คุณลักษณะของพิธีกร	3.75	0.66	มาก
2. เนื้อหารายการ	3.72	0.63	มาก
3. รูปแบบรายการ	3.52	0.72	มาก
4. ระยะเวลาการออกอากาศ	3.38	0.70	ปานกลาง
รวม	3.63	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษา โดยสรุปความพึงพอใจในภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.38 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ชมที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจลักษณะของพิธีกร มากที่สุด รองลงมา คือ เนื้อหารายการ และ รูปแบบรายการ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75 , 3.72 และ 3.52 ตามลำดับ โดยมีความพึงพอใจในระดับมาก ในขณะที่ มีความพึงพอใจในระยะเวลาการออกอากาศ น้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.38 โดยมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ตอนที่ 4 การใช้ประโยชน์จากรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”

ของกลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนของการใช้ประโยชน์จากรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” จะแสดงถึงการนำเนื้อหาสาระของรายการไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ซึ่งปรากฏผลตามตารางที่ 4.15 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15

แสดงจำนวน (ความถี่) ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
การใช้ประโยชน์จากรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”

การใช้ประโยชน์จากรายการ	ความพึงพอใจ					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อ ประพาศติกรรมชั่ว และเกรง กลัวต่อบาปกรรม	162 (40.5)	165 (41.3)	58 (14.5)	9 (2.3)	6 (1.5)	4.17	.86	มาก
2. มีความยับยั้งชั่งใจและถูกคิด มากขึ้นหากจะกระทำ ความผิด	102 (25.5)	177 (44.3)	101 (25.3)	16 (4.0)	4 (1.0)	3.89	.86	มาก
3. เป็นการเรียนรู้หลักคำสอน ทางพระพุทธศาสนาด้วย ตนเองผ่านรายการโทรทัศน์	96 (24.0)	179 (44.8)	105 (26.3)	15 (3.8)	5 (1.3)	3.86	.87	มาก
4. เพิ่มพูนความรู้ เรื่องคำสอน ทางพระพุทธศาสนา	77 (19.3)	208 (52.0)	97 (24.3)	14 (3.5)	4 (1.0)	3.85	.80	มาก
5. เกิดความรู้สึกว่าจะไม่กระทำ ความชั่วอีกต่อไป	93 (23.3)	181 (45.3)	99 (24.8)	21 (5.3)	6 (1.5)	3.84	.89	มาก
6. รายการมีส่วนช่วยในการ ตอบสนองของความสนใจใน ประเด็นด้านคำสอนของ พระพุทธศาสนาที่อยากรู้	75 (18.8)	186 (46.5)	114 (28.5)	19 (4.8)	6 (1.5)	3.76	.86	มาก
7. นำหลักคำสอนไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน	71 (17.8)	181 (45.3)	118 (29.5)	26 (6.5)	4 (1.0)	3.72	.86	มาก
8. นำเรื่องราวในรายการไปเป็น หัวข้อสนทนากับผู้อื่นในสังคม	70 (17.5)	145 (36.3)	141 (35.3)	39 (9.8)	5 (1.3)	3.59	.93	มาก
9. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์	59 (14.8)	146 (36.5)	170 (42.5)	22 (5.5)	3 (.8)	3.59	.83	มาก

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์จากรายการ	ความพึงพอใจ					— x	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
10. นำหลักคำสอนทางพุทธศาสนาไปเผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อ	64 (16.0)	127 (31.8)	150 (37.5)	48 (12.0)	11 (2.8)	3.46	.99	มาก
11. รายการช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงาได้	46 (11.5)	118 (29.5)	157 (39.3)	57 (14.3)	22 (5.5)	3.27	1.02	ปานกลาง
รวม						3.73	.62	มาก

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษา พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างผู้ชมรายการ “กรรมลิขิต” ในเขตกรุงเทพมหานคร มีการใช้ประโยชน์จากรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประโยชน์ที่ผู้ชมได้รับมากที่สุด คือ ทำให้ทราบถึงผลกรรม เมื่อประพฤติกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.17 รองลงมา คือ มีความยับยั้งชั่งใจและคิดมากขึ้นหากจะกระทำความผิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.89 โดยได้รับประโยชน์จากรายการ ในระดับมาก ในขณะที่ ประโยชน์ที่รับได้น้อยที่สุดจากรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” คือ ช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงาได้ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.27 โดยได้รับประโยชน์จากรายการ ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มผู้รับชมที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 กลุ่มผู้รับชมเพศชายและหญิงจะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมเพศชายและหญิงจะมีพฤติกรรมการเปิดรับไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมเพศชายและหญิงจะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการเปิดรับ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรม การเปิดรับชม $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t Ratio	Sig.(2-tailed)
ชาย	146	4.51	1.83	-937	.349
หญิง	254	4.68	1.70		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการเปิดรับชม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. (2-tailed) = .349 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธ H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ เพศที่แตกต่างกันมีการเปิดรับชมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 1.2 กลุ่มผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับที่มีอายุต่างกัน

อายุ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการ เปิดรับชม $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t Ratio	Sig.(2- tailed)
18-20 ปี	109	4.22	1.82	5.268	.000*
21-30 ปี	124	4.44	1.65		
31-40 ปี	75	4.65	1.61		
41-50 ปี	52	5.31	1.50		
มากกว่า 50 ปี	40	5.25	2.01		
รวม	400	4.62	1.75		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและการเปิดรับชม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ อายุที่แตกต่างกันมีการเปิดรับชมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการเปิดรับชม โดยจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ โดยต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุคู่ใดมีการเปิดรับชมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จึงทำการทดสอบต่อการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการเปิดรับชมใน
ระดับอายุต่าง ๆ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อายุ		18-20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
	$\bar{x}$	4.22	4.44	4.65	5.31	5.25
18-20 ปี	4.22	-	-0.22	-0.43	-1.09*	-1.03*
(Sig.)			(0.32)	(0.09)	(0.00)	(0.00)
21-30 ปี	4.44	0.22	-	-0.21	-0.87*	-0.81*
(Sig.)		(0.32)		(0.40)	(0.00)	(0.01)
31-40 ปี	4.65	0.43	0.21	-	-0.66*	-0.60
(Sig.)		(0.09)	(0.40)		(0.03)	(0.08)
41-50 ปี	5.31	1.09*	0.87*	0.66*	-	0.06
(Sig.)		(0.00)	(0.00)	(0.03)		(0.87)
มากกว่า 50 ปี	5.25	1.03*	0.81*	0.60	-0.06	-
(Sig.)		(0.00)	(0.01)	(0.08)	(0.87)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอายุ 41-50 ปี จะมีการเปิดรับชม มากกว่า ผู้ชมที่มีอายุ 18-40 ปี สำหรับผู้ชมที่มีอายุมากกว่า 50 ปี จะมีการเปิดรับชม มากกว่า ผู้ชมที่มีอายุ 18-30 ปี สมมติฐานที่ 1.3 กลุ่มผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19
แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับที่มี
การศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการ เปิดรับชม ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F Ratio	Sig.
ประถมศึกษา	28	5.07	2.24	2.158	.058
มัธยมศึกษาตอนต้น	20	3.75	1.48		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	49	4.33	1.75		
ปวช. / ปวส.	72	4.85	1.84		
ปริญญาตรี	187	4.56	1.63		
สูงกว่าปริญญาตรี	44	4.89	1.74		
รวม	400	4.62	1.75		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและการเปิดรับชม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .058 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธ H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีการเปิดรับชมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 1.4 กลุ่มผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบ
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับที่มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการ เปิดรับชม ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F Ratio	Sig.
นักเรียน นักศึกษา	136	4.29	1.79	2.260	.037*
รับราชการ / พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	107	4.96	1.67		
พนักงานบริษัทเอกชน	54	4.59	1.65		
กิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ	25	4.60	1.35		
แม่บ้าน	20	5.40	1.73		
รับจ้าง	41	4.54	1.89		
ว่างงาน/กำลังหางานและ อื่นๆ	17	4.35	2.03		
รวม	400	4.62	1.75		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพและการเปิดรับชม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .037 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ อาชีพที่แตกต่างกันมีการเปิดรับชมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการเปิดรับชม โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ โดยต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพคู่ใดมีการเปิดรับชมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการเปิดรับชมในระดับ

อาชีพต่าง ๆ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อาชีพ		นักเรียน นักศึกษา	รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	กิจการ ส่วนตัว / อาชีพ อิสระ	แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน/ กำลังหางาน และอื่น ๆ
	$\bar{x}$	4.29	4.96	4.59	4.60	5.40	4.54	4.35
นักเรียน นักศึกษา (Sig.)	4.29	-	-0.67* (0.00)	-0.30 (0.28)	-0.31 (0.42)	-1.11* (0.01)	-0.25 (0.43)	-0.06 (0.90)
รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (Sig.)	4.96	0.67* (0.00)	-	0.37 (0.20)	0.36 (0.35)	-0.44 (0.30)	0.42 (0.18)	0.61 (0.18)
พนักงานบริษัท เอกชน (Sig.)	4.59	0.30 (0.28)	-0.37 (0.20)	-	-0.01 (0.99)	-0.81 (0.08)	0.05 (0.88)	0.24 (0.62)
กิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ (Sig.)	4.60	0.31 (0.42)	-0.36 (0.35)	0.01 (0.99)	-	-0.80 (0.12)	0.06 (0.89)	0.25 (0.65)
แม่บ้าน (Sig.)	5.40	1.11* (0.01)	0.44 (0.30)	0.81 (0.08)	0.80 (0.12)	-	0.86 (0.07)	1.05 (0.07)
รับจ้าง (Sig.)	4.54	0.25 (0.43)	-0.42 (0.18)	-0.05 (0.88)	-0.06 (0.12)	-0.86 (0.07)	-	0.19 (0.71)
ว่างงาน/กำลังหา งานและอื่น ๆ (Sig.)	4.35	0.06 (0.90)	-0.61 (0.18)	-0.24 (0.62)	-0.25 (0.65)	-1.05 (0.07)	-0.19 (0.71)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ และแม่บ้าน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับชมมากกว่า นักเรียน นักศึกษา

สมมติฐานที่ 1.5 กลุ่มผู้รับชมที่มีรายได้ส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีรายได้ส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีรายได้ส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบ

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการเปิดรับที่มี

รายได้ส่วนบุคคลต่างกัน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรม การเปิดรับชม $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	F Ratio	Sig.
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	97	4.33	1.88	1.096	.362
5,001 - 10,000 บาท	102	4.56	1.78		
10,001 - 15,000 บาท	82	4.84	1.66		
15,001 - 20,000 บาท	46	4.61	1.54		
20,001 - 25,000 บาท	25	5.00	1.55		
สูงกว่า 25,000 บาท	48	4.73	1.82		
รวม	400	4.62	1.75		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนและการเปิดรับชม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .362 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ปฏิเสธ H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีการเปิดรับชมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มผู้รับชม ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.1 กลุ่มผู้รับชมเพศชายและหญิงจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมเพศชายและหญิงจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมเพศชายและหญิงจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์
“กรรมลิขิต” จำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”	ชาย (n=146)	หญิง (n=254)	t Ratio	Sig.(2- tailed)
1. เนื้อหารายการ	3.67	3.75	-1.238	.216
2. รูปแบบรายการ	3.47	3.55	-.965	.335
3. ลักษณะของพิธีกร	3.71	3.77	-.850	.396
4. ระยะเวลาการออกอากาศ	3.39	3.37	.181	.857
ความพึงพอใจโดยรวม	3.60	3.65	-1.019	.309

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .309 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ เพศที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทุก ๆ ด้าน

สมมติฐานที่ 2.2 กลุ่มผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบ

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์
“กรรมลิขิต” ที่มีอายุต่างกัน

ความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”	18-20 ปี (n=109)	21-30 ปี (n=124)	31-40 ปี (n=75)	41-50 ปี (n=52)	มากกว่า 50 ปี (n=40)	F Ratio	Sig.
1. เนื้อหารายการ	3.67	3.73	3.70	3.86	3.68	.886	.472
2. รูปแบบรายการ	3.48	3.55	3.55	3.51	3.50	.153	.962
3. ลักษณะของพิธีกร	3.58	3.79	3.90	3.77	3.78	2.871	.023*
4. ระยะเวลาการออกอากาศ	3.33	3.35	3.37	3.50	3.43	.647	.630
ความพึงพอใจโดยรวม	3.56	3.65	3.65	3.73	3.62	.889	.470

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .470 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ อายุที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านลักษณะของพิธีกร สำหรับความพึงพอใจด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านลักษณะของพิธีกร โดยจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ โดยต้องการทดสอบความแตกต่าง

ระหว่างอายุผู้ใดมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านลักษณะของพิธีกรแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านลักษณะของพิธีกร ในระดับอายุต่าง ๆ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อายุ		18-20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
	$\bar{x}$	3.58	3.79	3.90	3.77	3.78
18-20 ปี	3.58	-	-0.21*	-0.32*	-0.19	-0.20
(Sig.)			(0.02)	(0.00)	(0.09)	(0.11)
21-30 ปี	3.79	0.21*	-	-0.11	0.02	0.01
(Sig.)		(0.02)		(0.27)	(0.85)	(0.90)
31-40 ปี	3.90	0.32*	0.11	-	0.13	0.12
(Sig.)		(0.00)	(0.27)		(0.28)	(0.34)
41-50 ปี	3.77	0.19	-0.02	-0.13	-	-0.01
(Sig.)		(0.09)	(0.85)	(0.28)		(0.97)
มากกว่า 50 ปี	3.78	0.20	-0.01	-0.12	0.01	-
(Sig.)		(0.11)	(0.90)	(0.34)	(0.97)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอายุ 21-40 ปี จะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านลักษณะของพิธีกร มากกว่าผู้ชมที่มีอายุ 18-20 ปี

สมมติฐานที่ 2.3 กลุ่มผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่มีการศึกษาต่างกัน

ความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”	ประถม ศึกษา (n=28)	มัธยมศึกษา ตอนต้น (n=20)	มัธยมศึกษา ตอนปลาย (n=49)	ปวช. / ปวส. (n=72)	ปริญญา ตรี (n=187)	สูงกว่า ปริญญา ตรี (n=44)	F Ratio	Sig.
1. เนื้อหารายการ	3.63	3.66	3.63	3.73	3.75	3.79	.511	.768
2. รูปแบบรายการ	3.37	3.52	3.46	3.50	3.54	3.65	.627	.679
3. ลักษณะของพิธีกร	3.76	3.75	3.57	3.76	3.76	3.86	1.043	.392
4. ระยะเวลาการออกอากาศ	3.38	3.31	3.32	3.27	3.40	3.53	.878	.496
ความพึงพอใจโดยรวม	3.57	3.59	3.54	3.62	3.65	3.73	.784	.562

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .470 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทุก ๆ ด้าน

สมมติฐานที่ 2.4 กลุ่มผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบ

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์

“กรรมลิขิต” ที่มีอาชีพต่างกัน

ความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”	นักเรียน นักศึกษา (n=136)	รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (n=107)	พนักงาน บริษัท เอกชน (n=54)	กิจการ ส่วนตัว / อาชีพอิสระ (n=25)	แม่บ้าน (n=20)	รับจ้าง (n=41)	ว่างงาน/ กำลังหางาน และอื่น ๆ (n=17)	F Ratio	Sig.
1. เนื้อหารายการ	3.67	3.79	3.87	3.73	3.74	3.57	3.52	1.526	.168
2. รูปแบบรายการ	3.46	3.59	3.65	3.52	3.47	3.50	3.29	.942	.465
3. ลักษณะของพิธีกร	3.60	3.92	3.88	3.58	3.93	3.65	3.79	3.577	.002*
4. ระยะเวลาการออกอากาศ	3.33	3.45	3.44	3.20	3.34	3.37	3.41	.645	.694
ความพึงพอใจโดยรวม	3.56	3.72	3.76	3.57	3.66	3.54	3.52	1.742	.110

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพและความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .110 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ อาชีพที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านลักษณะของพิธีกร สำหรับความพึงพอใจด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านลักษณะของพิธีกร โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ โดยต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพคู่ใดมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านลักษณะของพิธีกรแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านลักษณะของพิธีกร ในระดับอาชีพต่าง ๆ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อาชีพ		นักเรียน นักศึกษา	รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	กิจการ ส่วนตัว / อาชีพ อิสระ	แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน/ กำลังหา งานและ อื่น ๆ
	$\bar{X}$	3.60	3.92	3.88	3.58	3.93	3.65	3.79
นักเรียน นักศึกษา (Sig.)	3.60	-	-0.32* (0.00)	-0.28* (0.01)	0.02 (0.91)	-0.33* (0.03)	-0.05 (0.66)	-0.19 (0.23)
รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (Sig.)	3.92	0.32* (0.00)	-	0.04 (0.67)	0.34* (0.02)	-0.01 (0.98)	0.27* (0.02)	0.13 (0.46)
พนักงาน บริษัทเอกชน (Sig.)	3.88	0.28* (0.01)	-0.04 (0.67)	-	0.30 (0.06)	-0.05 (0.77)	0.23 (0.09)	0.09 (0.65)
กิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ (Sig.)	3.58	-0.02 (0.91)	-0.34* (0.02)	-0.30 (0.06)	-	-0.35 (0.08)	-0.07 (0.69)	-0.21 (0.29)
แม่บ้าน (Sig.)	3.93	0.33* (0.03)	0.01 (0.98)	0.05 (0.77)	0.35 (0.08)	-	0.28 (0.12)	0.14 (0.54)
รับจ้าง (Sig.)	3.65	0.05 (0.66)	-0.27* (0.02)	-0.23 (0.09)	0.07 (0.08)	-0.28 (0.12)	-	-0.14 (0.43)
ว่างงาน/กำลัง หางานและอื่น ๆ (Sig.)	3.79	0.19 (0.23)	-0.13 (0.46)	-0.09 (0.65)	0.21 (0.29)	-0.14 (0.54)	0.14 (0.43)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ , พนักงานบริษัทเอกชน และ แม่บ้าน จะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านลักษณะของพิธีกร มากกว่าผู้ชมที่เป็นนักเรียน นักศึกษา สำหรับผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านลักษณะของพิธีกร มากกว่าผู้ชมที่ประกอบกิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ สำหรับผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ด้านลักษณะของพิธีกร มากกว่าผู้ชมที่มีอาชีพรับจ้าง

สมมติฐานที่ 2.5 กลุ่มผู้รับชมที่มีรายได้ส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีรายได้ส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีรายได้ส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบ

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการบริการโทรทัศน์

“กรรมสิทธิ์” ที่มีรายได้ส่วนบุคคลต่างกัน

ความพึงพอใจต่อการบริการโทรทัศน์	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท (n=97)	5,001 - 10,000 บาท (n=102)	10,001 - 15,000 บาท (n=82)	15,001 - 20,000 บาท (n=46)	20,001 - 25,000 บาท (n=25)	สูงกว่า 25,000 บาท (n=48)	F Ratio	Sig.
1. เนื้อหารายการ	3.63	3.73	3.73	3.78	3.74	3.80	.681	.638
2. รูปแบบรายการ	3.38	3.58	3.54	3.59	3.43	3.65	1.302	.262
3. ลักษณะของพิธีกร	3.61	3.74	3.76	3.89	3.75	3.90	1.808	.110
4. ระยะเวลาการออกอากาศ	3.27	3.41	3.31	3.40	3.41	3.61	1.736	.125
ความพึงพอใจโดยรวม	3.52	3.65	3.63	3.70	3.63	3.76	1.553	.172

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .172 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ รายได้ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทุก ๆ ด้าน

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มผู้รับชม ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1 กลุ่มผู้รับชมเพศชายและหญิงจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมเพศชายและหญิงจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมเพศชายและหญิงจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” จำแนกตามเพศ

การใช้ประโยชน์จากรายการ	ชาย (n=146)	หญิง (n=254)	t Ratio	Sig. (2-tailed)
1. ทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพฤติกกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม	4.10	4.21	-1.300	.194
2. เพิ่มพูนความรู้เรื่องคำสอนทางพระพุทธศาสนา	3.84	3.86	-.271	.786
3. มีส่วนช่วยในการตอบสนองความสนใจในประเด็นด้านคำสอนของพระพุทธศาสนาที่อยากรู้	3.76	3.76	-.039	.969

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์จากรายการ	ชาย (n=146)	หญิง (n=254)	t Ratio	Sig. (2-tailed)
3. นำเรื่องราวในรายการไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่นในสังคม	3.59	3.59	-.016	.988
4. นำหลักคำสอนทางพุทธศาสนาไปเผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อ	3.48	3.45	.260	.795
5. ช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงาได้	3.33	3.24	.834	.405
6. นำหลักคำสอนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.68	3.74	-.658	.511
7. เกิดความรู้สึกว่าจะไม่กระทำความชั่วอีกต่อไป	3.77	3.87	-1.035	.301
8. เป็นการเรียนรู้หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาด้วยตนเองผ่านรายการโทรทัศน์	3.82	3.89	-.755	.451
9. มีความยับยั้งชั่งใจและชุกคิดมากขึ้นหากจะกระทำความผิด	3.77	3.96	-2.209	.028*
10. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.64	3.56	.855	.393
การใช้ประโยชน์โดยภาพรวม	3.71	3.74	-.529	.597

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยภาพรวม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .597 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ เพศชายและหญิงจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ในรายข้อ พบว่า มีการใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องมีความยับยั้งชั่งใจและชุกคิดมากขึ้นหากจะกระทำความผิด สำหรับรายข้ออื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 3.2 กลุ่มผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอายุแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.31

แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่มีอายุต่างกัน

การใช้ประโยชน์จากรายการ	18-20 ปี (n=109)	21-30 ปี (n=124)	31-40 ปี (n=75)	41-50 ปี (n=52)	มากกว่า 50 ปี (n=40)	F Ratio	Sig.
1. ทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพฤติกกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม	3.94	4.10	4.40	4.31	4.40	4.590	.001*
2. เพิ่มพูนความรู้ เรื่องคำสอนทางพระพุทธศาสนา	3.72	3.81	3.96	3.87	4.08	1.884	.112
3. มีส่วนช่วยในการตอบสนองความสนใจในประเด็นด้านคำสอนของพระพุทธศาสนาที่อยากรู้	3.62	3.73	3.81	3.85	4.03	1.871	.115
3. นำเรื่องราวในรายการไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่นในสังคม	3.47	3.52	3.65	3.87	3.68	1.997	.094
4. นำหลักคำสอนทางพุทธศาสนาไปเผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อ	3.30	3.48	3.60	3.48	3.58	1.218	.303
5. ช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงาได้	3.13	3.25	3.35	3.48	3.33	1.223	.301

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์จากรายการ	18-20 ปี (n=109)	21-30 ปี (n=124)	31-40 ปี (n=75)	41-50 ปี (n=52)	มากกว่า 50 ปี (n=40)	F Ratio	Sig.
6. นำหลักคำสอนไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.57	3.74	3.87	3.77	3.75	1.453	.216
7. เกิดความรู้สึกว่าจะไม่ กระทำความชั่วอีกต่อไป	3.76	3.78	4.04	3.71	3.98	1.784	.131
8. เป็นการเรียนรู้หลักคำสอน ทางพระพุทธศาสนาด้วย ตนเองผ่านรายการโทรทัศน์	3.82	3.85	3.92	3.79	4.05	.732	.571
9. มีความยับยั้งชั่งใจและถูก คิดมากขึ้นหากจะกระทำ ความผิด	3.69	3.91	4.11	3.85	4.05	3.122	.015*
10. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์	3.49	3.61	3.51	3.73	3.78	1.507	.199
การใช้ประโยชน์โดยภาพรวม	3.59	3.71	3.84	3.79	3.88	2.687	.031*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยภาพรวม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .031 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ อายุที่ต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ในรายข้อ พบว่า มีการใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพฤติกกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม มีความยับยั้งชั่งใจและถูกคิดมากขึ้นหากจะกระทำความผิด สำหรับรายข้ออื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ โดยต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างอายุคู่ใดมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test

ตารางที่ 4.32

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ต่อ
รายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม ในระดับอายุต่าง ๆ
โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อายุ	$\bar{x}$	18-20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
		3.59	3.71	3.84	3.79	3.88
18-20 ปี (Sig.)	3.59	-	-0.12 (0.15)	-0.25* (0.01)	-0.20 (0.06)	-0.29* (0.01)
21-30 ปี (Sig.)	3.71	0.12 (0.15)	-	-0.13 (0.15)	-0.08 (0.42)	-0.17 (0.13)
31-40 ปี (Sig.)	3.84	0.25* (0.01)	0.13 (0.15)	-	0.05 (0.67)	-0.04 (0.73)
41-50 ปี (Sig.)	3.79	0.20 (0.06)	0.08 (0.42)	-0.05 (0.67)	-	-0.09 (0.49)
มากกว่า 50 ปี (Sig.)	3.88	0.29* (0.01)	0.17 (0.13)	0.04 (0.73)	0.09 (0.49)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอายุ 31-40 ปี และอายุมากกว่า 50 ปี จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวม มากกว่าผู้ชมที่มีอายุ 18-20 ปี

ตารางที่ 4.33

แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ต่อ
 รายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ
 เมื่อประพุดติกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม
 ในระดับอายุต่าง ๆ โดยใช้วิธี
 ผลต่างนัยสำคัญ

อายุ	$\bar{x}$	18-20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
		3.94	4.10	4.40	4.31	4.40
18-20 ปี (Sig.)	3.94	-	-0.16 (0.17)	-0.46* (0.00)	-0.37* (0.01)	-0.46* (0.00)
21-30 ปี (Sig.)	4.10	0.16 (0.17)	-	-0.30* (0.02)	-0.21 (0.13)	-0.30 (0.05)
31-40 ปี (Sig.)	4.40	0.46* (0.00)	0.30* (0.02)	-	0.09 (0.55)	0.00 (1.00)
41-50 ปี (Sig.)	4.31	0.37* (0.01)	0.21 (0.13)	-0.09 (0.55)	-	-0.09 (0.61)
มากกว่า 50 ปี (Sig.)	4.40	0.46* (0.00)	0.30 (0.05)	0.00 (1.00)	0.09 (0.61)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอายุตั้งแต่ 31 ปี จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพุดติกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม มากกว่าผู้ชมที่มีอายุ 18-20 ปี สำหรับผู้ชมที่มีอายุ 31-40 ปี จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพุดติกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม มากกว่าผู้ชมที่มีอายุ 21-30 ปี

ตารางที่ 4.34

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ต่อ
รายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องมีความยับยั้งชั่งใจและ
ถูกคิดมากขึ้นหากจะกระทำความผิด ในระดับอายุ
ต่าง ๆ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อายุ	$\bar{x}$	18-20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
		3.69	3.91	4.11	3.85	4.05
18-20 ปี (Sig.)	3.69	-	-0.22 (0.05)	-0.42* (0.00)	-0.16 (0.27)	-0.36* (0.02)
21-30 ปี (Sig.)	3.91	0.22 (0.05)	-	-0.20 (0.12)	0.06 (0.65)	-0.14 (0.37)
31-40 ปี (Sig.)	4.11	0.42* (0.00)	0.20 (0.12)	-	0.26 (0.09)	0.06 (0.74)
41-50 ปี (Sig.)	3.85	0.16 (0.27)	-0.06 (0.65)	-0.26 (0.09)	-	-0.20 (0.26)
มากกว่า 50 ปี (Sig.)	4.05	0.36* (0.02)	0.14 (0.37)	-0.06 (0.74)	0.20 (0.26)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอายุ 31-40 ปี และ อายุมากกว่า 50 ปี จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องมีความยับยั้งชั่งใจและถูกคิดมากขึ้นหากจะกระทำความผิด มากกว่าผู้ชมที่มีอายุ 18-20 ปี

สมมติฐานที่ 3.3 กลุ่มผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35

การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”
ที่มีการศึกษาต่างกัน

การใช้ประโยชน์ จากรายการ	ประถม ศึกษา (n=28)	มัธยม ศึกษา ตอนต้น (n=20)	มัธยม ศึกษา ตอน ปลาย (n=49)	ปวช./ ปวส. (n=72)	ปริญญา ตรี (n=187)	สูงกว่า ปริญญา ตรี (n=44)	F Ratio	Sig.
1. ทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพัตติกรรมชั่ว และ เกรงกลัวต่อบาปกรรม	4.14	4.20	4.08	4.24	4.18	4.11	.239	.945
2. เพิ่มพูนความรู้ เรื่องคำ สอนทางพระพุทธศาสนา	3.75	3.90	3.92	3.90	3.79	4.00	.778	.566
3. มี ส่วน ช่วย ใน การ ตอบสนองความสนใจใน ประเด็นด้านคำสอนของ พระพุทธศาสนาที่อยากรู้	3.93	3.75	3.73	3.86	3.69	3.84	.744	.591
3. นำเรื่องราวในรายการไป เป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่น ในสังคม	3.64	3.55	3.57	3.47	3.59	3.77	.598	.701
4. นำหลักคำสอนทางพุทธ ศาสนาไปเผยแพร่แก่ผู้อื่น ต่อ	3.68	3.40	3.43	3.46	3.41	3.64	.686	.634
5. ช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงา ได้	3.39	3.15	3.08	3.40	3.20	3.55	1.518	.183
6. นำหลักคำสอนไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.68	4.00	3.61	3.64	3.73	3.84	.890	.488
7. เกิดความรู้สึกรู้สึกว่าจะไม่ กระทำความชั่วอีกต่อไป	4.00	4.10	3.80	3.76	3.81	3.89	.713	.614

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์ จากรายการ	ประถม ศึกษา (n=28)	มัธยม ศึกษา ตอนต้น (n=20)	มัธยม ศึกษา ตอน ปลาย (n=49)	ปวช./ ปวส. (n=72)	ปริญญา ตรี (n=187)	สูงกว่า ปริญญา ตรี (n=44)	F Ratio	Sig.
8. เป็นการเรียนรู้หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาด้วยตนเองผ่านรายการโทรทัศน์	3.61	3.75	3.90	3.92	3.87	3.95	.725	.605
9. มีความยับยั้งชั่งใจและถูกคิดมากขึ้นหากจะกระทำความผิด	3.86	4.10	3.57	3.85	3.95	4.00	1.966	.083
10. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.64	3.55	3.47	3.60	3.59	3.68	.343	.887
การใช้ประโยชน์โดยภาพรวม	3.76	3.77	3.65	3.74	3.71	3.84	.509	.770

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยภาพรวม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .770 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ ระดับการศึกษาที่ต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ในรายข้อ พบว่า มีการใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทุก ๆ เรื่อง

สมมติฐานที่ 3.4 กลุ่มผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36

การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”
ที่มีอาชีพต่างกัน

การใช้ประโยชน์จากรายการ	นักเรียน/นักศึกษา (n=136)	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ (n=107)	พนักงานบริษัทเอกชน (n=54)	กิจการส่วนตัว/อาชีพอิสระ (n=25)	แม่บ้าน (n=20)	รับจ้าง (n=41)	ว่างงาน/กำลังหางานและอื่น ๆ (n=17)	F Ratio	Sig.
1. ทำให้ทราบถึงผลกรรม เมื่อประพฤติกกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม	3.96	4.39	4.35	4.04	4.45	4.00	4.18	3.832	.001*
2. เพิ่มพูนความรู้ เรื่อง ค่ำ ส อ น ท ำ ง พระพุทธศาสนา	3.70	3.94	4.09	3.80	4.05	3.73	3.82	2.292	.035*
3. มีส่วนช่วยในการตอบสนองของความคิดเห็นในประเด็นด้านคำสอนของพระพุทธศาสนาที่อยากรู้	3.60	3.87	4.00	3.84	3.95	3.59	3.76	2.332	.032*
3. นำเรื่องราวในรายการไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่นในสังคม	3.46	3.77	3.69	3.56	3.65	3.49	3.47	1.363	.228
4. นำหลักคำสอนทางพุทธศาสนาไปเผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อ	3.30	3.48	3.76	3.48	3.95	3.39	3.29	2.399	.027*
5. ช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงาได้	3.11	3.41	3.39	3.32	3.45	3.22	3.18	1.171	.321

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์ จากรายการ	นักเรียน นักศึกษา (n=136)	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (n=107)	พนักงาน บริษัท เอกชน (n=54)	กิจการ ส่วนตัว/ อาชีพ อิสระ (n=25)	แม่บ้าน (n=20)	รับจ้าง (n=41)	ว่างงาน/ กำลังหา งานและ อื่นๆ (n=17)	F Ratio	Sig.
6. นำหลักคำสอนไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวัน	3.60	3.76	3.89	3.88	3.75	3.85	3.41	1.527	.168
7. เกิดความรู้สึกว่าจะ ไม่กระทำความชั่ว อีกต่อไป	3.71	3.92	4.02	3.72	4.10	3.71	3.88	1.464	.189
8. เป็นการเรียนรู้หลัก คำสอนทางพระพุทธ ศาสนาด้วยตนเอง ผ่านรายการโทรทัศน์	3.82	3.92	4.11	3.72	3.70	3.76	3.76	1.231	.289
9. มีความยับยั้งชั่งใจ และดูคิดมากขึ้น หากจะกระทำความ ผิด	3.72	4.01	4.24	3.84	4.00	3.66	3.94	3.373	.003*
10. เป็นการใช้เวลาว่าง ให้เกิดประโยชน์	3.51	3.71	3.65	3.56	3.60	3.56	3.41	.780	.586
การใช้ประโยชน์ โดยภาพรวม	3.59	3.83	3.93	3.71	3.88	3.63	3.65	3.062	.006*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพและการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยภาพรวม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .031 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ อาชีพที่ต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ในรายข้อ พบว่า มีการใช้ประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพฤติกกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม เพิ่มพูน

ความรู้ เรื่องคำสอนทางพระพุทธศาสนา มีส่วนช่วยในการตอบสนองของความรู้สึกในประเด็นด้านคำสอนของพระพุทธศาสนาที่อยากรู้ นำหลักคำสอนทางพุทธศาสนาไปเผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อ และมีความยับยั้งชั่งใจและชุกคิดมากขึ้นหากจะกระทำความผิด สำหรับรายชื่ออื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่ โดยต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างอาชีพคู่ใดที่มีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.37-4.42

ตารางที่ 4.37

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”
โดยภาพรวม ในอาชีพต่าง ๆ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อาชีพ	$\bar{x}$	นักเรียน	รับราชการ /	พนักงาน	กิจการ	แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน/ กำลังหา งานและ อื่น ๆ
		นักศึกษา	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	บริษัทเอกชน	ส่วนตัว / อาชีพ อิสระ			
นักเรียน นักศึกษา (Sig.)	3.59	-	-0.24*	-0.34*	-0.12	-0.29	-0.04	-0.06
รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (Sig.)	3.83	0.24*	-	-0.10	0.12	-0.05	0.20	0.18
พนักงาน บริษัทเอกชน (Sig.)	3.93	0.34*	0.10	-	0.22	0.05	0.30*	0.28
กิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ (Sig.)	3.71	0.12	-0.12	-0.22	-	-0.17	0.08	0.06
แม่บ้าน (Sig.)	3.88	0.29	0.05	-0.05	0.17	-	0.25	0.23
รับจ้าง (Sig.)	3.63	0.04	-0.20	-0.30*	-0.08	-0.25	-	-0.02
ว่างงาน/กำลัง หางานและอื่น ๆ (Sig.)	3.65	0.06	-0.18	-0.28	-0.06	-0.23	0.02	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ /พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงาน
บริษัทเอกชน จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยภาพรวม มากกว่า ผู้ชมที่

เป็น นักเรียน นักศึกษา สำหรับผู้ชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยภาพรวม มากกว่า ผู้ชมที่มีอาชีพรับจ้าง

ตารางที่ 4.38

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพุดติกรรมชั่ว และเกรงกลัว ต่อบาปกรรม ในอาชีพต่าง ๆ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อาชีพ		นักเรียน นักศึกษา	รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	กิจการ ส่วนตัว / อาชีพ อิสระ	แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน/ กำลังหา งานและ อื่น ๆ
	$\bar{x}$	3.96	4.39	4.35	4.04	4.45	4.00	4.18
นักเรียน นักศึกษา (Sig.)	3.96	-	-0.43*	-0.39*	-0.08	-0.49*	-0.04	-0.22
			(0.00)	(0.00)	(0.65)	(0.02)	(0.77)	(0.31)
รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (Sig.)	4.39	0.43*	-	0.04	0.35	-0.06	0.39*	0.21
		(0.00)		(0.77)	(0.06)	(0.78)	(0.01)	(0.33)
พนักงาน บริษัทเอกชน (Sig.)	4.35	0.39*	-0.04	-	0.31	-0.10	0.35	0.17
		(0.00)	(0.77)		(0.13)	(0.66)	(0.05)	(0.46)
กิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ (Sig.)	4.04	0.08	-0.35	-0.31	-	-0.41	0.04	-0.14
		(0.65)	(0.06)	(0.13)		(0.11)	(0.85)	(0.61)
แม่บ้าน (Sig.)	4.45	0.49*	0.06	0.10	0.41	-	0.45	0.27
		(0.02)	(0.78)	(0.66)	(0.11)		(0.05)	(0.33)
รับจ้าง (Sig.)	4	0.04	-0.39*	-0.35	-0.04	-0.45	-	-0.18
		(0.77)	(0.01)	(0.05)	(0.11)	(0.05)		(0.47)
ว่างงาน/กำลัง หางานและอื่น ๆ (Sig.)	4.18	0.22	-0.21	-0.17	0.14	-0.27	0.18	-
		(0.31)	(0.33)	(0.46)	(0.61)	(0.33)	(0.47)	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน และแม่บ้านจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพาศติกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม มากกว่า ผู้ชมที่เป็น นักเรียน นักศึกษา สำหรับผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพาศติกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม มากกว่า ผู้ชมที่มีอาชีพรับจ้าง

ตารางที่ 4.39

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ต่อรายการ
โทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องเพิ่มพูนความรู้ เรื่องคำสอนทาง
พระพุทธศาสนา ในอาชีพต่าง ๆ โดยใช้วิธี
ผลต่างนัยสำคัญ

อาชีพ		นักเรียน นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	กิจการ ส่วนตัว/ อาชีพ อิสระ	แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน/ กำลังหา งานและ อื่น ๆ
	$\bar{x}$	3.70	3.94	4.09	3.80	4.05	3.73	3.82
นักเรียน นักศึกษา (Sig.)	3.70	-	-0.24* (0.02)	-0.39* (0.00)	-0.10 (0.56)	-0.35 (0.07)	-0.03 (0.81)	-0.12 (0.54)
รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (Sig.)	3.94	0.24* (0.02)	-	-0.15 (0.26)	0.14 (0.42)	-0.11 (0.58)	0.21 (0.15)	0.12 (0.56)
พนักงาน บริษัทเอกชน (Sig.)	4.09	0.39* (0.00)	0.15 (0.26)	-	0.29 (0.13)	0.04 (0.84)	0.36 (0.03)	0.27 (0.22)
กิจการส่วนตัว/ อาชีพอิสระ (Sig.)	3.80	0.10 (0.56)	-0.14 (0.42)	-0.29 (0.13)	-	-0.25 (0.30)	0.07 (0.74)	-0.02 (0.93)
แม่บ้าน (Sig.)	4.05	0.35 (0.07)	0.11 (0.58)	-0.04 (0.84)	0.25 (0.30)	-	0.32 (0.14)	0.23 (0.39)
รับจ้าง (Sig.)	3.73	0.03 (0.81)	-0.21 (0.15)	-0.36 (0.03)	-0.07 (0.30)	-0.32 (0.14)	-	-0.09 (0.69)
ว่างงานกำลัง หางานและอื่น ๆ (Sig.)	3.82	0.12 (0.54)	-0.12 (0.56)	-0.27 (0.22)	0.02 (0.93)	-0.23 (0.39)	0.09 (0.69)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชน จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องเพิ่มพูนความรู้ เรื่องคำสอนทางพระพุทธศาสนา มากกว่าผู้ชมที่เป็นนักเรียน นักศึกษา

ตารางที่ 4.40

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ต่อรายการ
โทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องมีส่วนช่วยในการตอบสนองของความคิดเห็น
ในประเด็นด้านคำสอนของพระพุทธศาสนาที่อยากรู้
ในอาชีพต่าง ๆ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อาชีพ		นักเรียน นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	กิจการ ส่วนตัว/ อาชีพ อิสระ	แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน/ กำลังหา งานและ อื่น ๆ
	$\bar{x}$	3.70	3.94	4.09	3.80	4.05	3.73	3.82
นักเรียน นักศึกษา (Sig.)	3.70	-	-0.24* (0.02)	-0.39* (0.00)	-0.10 (0.56)	-0.35 (0.07)	-0.03 (0.81)	-0.12 (0.54)
รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (Sig.)	3.94	0.24* (0.02)	-	-0.15 (0.26)	0.14 (0.42)	-0.11 (0.58)	0.21 (0.15)	0.12 (0.56)
พนักงาน บริษัทเอกชน (Sig.)	4.09	0.39* (0.00)	0.15 (0.26)	-	0.29 (0.13)	0.04 (0.84)	0.36 (0.03)	0.27 (0.22)
กิจการส่วนตัว/ อาชีพอิสระ (Sig.)	3.80	0.10 (0.56)	-0.14 (0.42)	-0.29 (0.13)	-	-0.25 (0.30)	0.07 (0.74)	-0.02 (0.93)
แม่บ้าน (Sig.)	4.05	0.35 (0.07)	0.11 (0.58)	-0.04 (0.84)	0.25 (0.30)	-	0.32 (0.14)	0.23 (0.39)
รับจ้าง (Sig.)	3.73	0.03 (0.81)	-0.21 (0.15)	-0.36 (0.03)	-0.07 (0.30)	-0.32 (0.14)	-	-0.09 (0.69)
ว่างงาน/กำลัง หางานและอื่น ๆ (Sig.)	3.82	0.12 (0.54)	-0.12 (0.56)	-0.27 (0.22)	0.02 (0.93)	-0.23 (0.39)	0.09 (0.69)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชน จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องมีส่วนช่วยในการตอบสนองความสนใจในประเด็นด้านคำสอนของพระพุทธศาสนาที่อยากรู้ มากกว่าผู้ชมที่เป็นนักเรียน นักศึกษา สำหรับผู้ชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องมีส่วนช่วยในการตอบสนองความสนใจในประเด็นด้านคำสอนของพระพุทธศาสนาที่อยากรู้ มากกว่าผู้ชมที่มีอาชีพรับจ้าง

ตารางที่ 4.41

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ต่อรายการ
โทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องนำหลักคำสอนทางพุทธศาสนาไป
เผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อ ในอาชีพต่าง ๆ โดยใช้
วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อาชีพ		นักเรียน นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	กิจการ ส่วนตัว/ อาชีพ อิสระ	แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน/ กำลังหา งานและ อื่น ๆ
	$\bar{x}$	3.30	3.48	3.76	3.48	3.95	3.39	3.29
นักเรียน นักศึกษา (Sig.)	3.30	-	-0.18 (0.15)	-0.46* (0.03)	-0.18 (0.13)	-0.65 (0.45)	-0.09 (0.09)	0.01 (0.41)
รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (Sig.)	3.48	0.18 (0.15)	-	-0.28 (0.36)	0.00 (0.52)	-0.47 (0.97)	0.09 (0.54)	0.19 (0.13)
พนักงาน บริษัทเอกชน (Sig.)	3.76	0.46* (0.03)	0.28 (0.36)	-	0.28 (0.97)	-0.19 (0.54)	0.37 (0.84)	0.47 (0.05)
กิจการส่วนตัว/ อาชีพอิสระ (Sig.)	3.48	0.18 (0.13)	0.00 (0.52)	-0.28 (0.97)	-	-0.47 (0.62)	0.09 (0.90)	0.19 (0.08)
แม่บ้าน (Sig.)	3.95	0.65 (0.45)	0.47 (0.97)	0.19 (0.54)	0.47 (0.62)	-	0.56 (0.66)	0.66 (0.23)
รับจ้าง (Sig.)	3.39	0.09 (0.09)	-0.09 (0.54)	-0.37 (0.84)	-0.09 (0.62)	-0.56 (0.66)	-	0.10 (0.08)
ว่างงานกำลัง หางานและอื่น ๆ (Sig.)	3.29	-0.01 (0.41)	-0.19 (0.13)	-0.47 (0.05)	-0.19 (0.08)	-0.66 (0.23)	-0.10 (0.08)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องนำหลักคำสอนทางพุทธศาสนาไปเผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อมากกว่าผู้ชมที่เป็นนักเรียน นักศึกษา

ตารางที่ 4.42

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ต่อรายการ
โทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องมีความยับยั้งชั่งใจและฉุนคิดมากขึ้น
หากจะกระทำความผิด ในอาชีพต่าง ๆ
โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

อาชีพ		นักเรียน นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	กิจการ ส่วนตัว / อาชีพ อิสระ	แม่บ้าน	รับจ้าง	ว่างงาน/ กำลังหา งานและ อื่น ๆ
	$\bar{x}$	3.72	4.01	4.24	3.84	4.00	3.66	3.94
นักเรียน นักศึกษา (Sig.)	3.72	-	-0.29* (0.01)	-0.52* (0.00)	-0.12 (0.52)	-0.28 (0.17)	0.06 (0.68)	-0.22 (0.31)
รับราชการ / พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (Sig.)	4.01	0.29* (0.01)	-	-0.23 (0.10)	0.17 (0.37)	0.01 (0.96)	0.35 (0.03)	0.07 (0.76)
พนักงาน บริษัทเอกชน (Sig.)	4.24	0.52* (0.00)	0.23 (0.10)	-	0.40 (0.05)	0.24 (0.28)	0.58* (0.00)	0.30 (0.21)
กิจการส่วนตัว / อาชีพอิสระ (Sig.)	3.84	0.12 (0.52)	-0.17 (0.37)	-0.40 (0.05)	-	-0.16 (0.53)	0.18 (0.40)	-0.10 (0.71)
แม่บ้าน (Sig.)	4.00	0.28 (0.17)	-0.01 (0.96)	-0.24 (0.28)	0.16 (0.53)	-	0.34 (0.14)	0.06 (0.83)
รับจ้าง (Sig.)	3.66	-0.06 (0.68)	-0.35 (0.03)	-0.58* (0.00)	-0.18 (0.53)	-0.34 (0.14)	-	-0.28 (0.25)
ว่างงานกำลัง หางานและอื่น ๆ (Sig.)	3.94	0.22 (0.31)	-0.07 (0.76)	-0.30 (0.21)	0.10 (0.71)	-0.06 (0.83)	0.28 (0.25)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีอาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชนจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องมีความยับยั้งชั่งใจและถูกต้องมากขึ้นหากจะกระทำความผิด มากกว่าผู้ชมที่เป็นนักเรียน นักศึกษา สำหรับผู้ชมที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องมีความยับยั้งชั่งใจและถูกต้องมากขึ้นหากจะกระทำความผิด มากกว่าผู้ชมที่มีอาชีพรับจ้าง

สมมติฐานที่ 3.5 กลุ่มผู้รับชมที่มีรายได้ส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

H_0 : กลุ่มผู้รับชมที่มีรายได้ส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กลุ่มผู้รับชมที่มีรายได้ส่วนบุคคลแตกต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.43

การวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต”
ที่มีรายได้ส่วนบุคคลต่างกัน

การใช้ประโยชน์จากรายการ	ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท (n=97)	5,001 - 10,000 บาท (n=102)	10,001 - 15,000 บาท (n=82)	15,001 - 20,000 บาท (n=46)	20,001 - 25,000 บาท (n=25)	สูงกว่า 25,000 บาท (n=48)	F Ratio	Sig.
1. ทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อ ประพาศติกรรมชั่ว และเกรง กลัวต่อบาปกรรม	3.95	4.19	4.17	4.30	4.24	4.42	2.355	.040*
2. เพิ่มพูนความรู้ เรื่องคำสอน ทางพระพุทธศาสนา	3.70	3.93	3.80	3.85	4.00	3.98	1.359	.239
3. มีส่วนช่วยในการตอบสนอง ความสนใจในประเด็นด้าน คำสอนของพระพุทธศาสนา ที่อยากรู้	3.69	3.75	3.73	3.80	3.92	3.88	.513	.767

ตารางที่ 4.43 (ต่อ)

การใช้ประโยชน์จากรายการ	ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 5,000 บาท (n=97)	5,001 - 10,000 บาท (n=102)	10,001 - 15,000 บาท (n=82)	15,001 - 20,000 บาท (n=46)	20,001 - 25,000 บาท (n=25)	สูงกว่า 25,000 บาท (n=48)	F Ratio	Sig.
3. นำเรื่องราวในรายการไปเป็นหัวข้อสนทนากับผู้อื่นในสังคม	3.52	3.45	3.57	3.83	3.80	3.73	1.664	.142
4. นำหลักคำสอนทางพุทธศาสนาไปเผยแพร่แก่ผู้อื่นต่อ	3.44	3.47	3.49	3.35	3.56	3.50	.204	.961
5. ช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงาได้	3.23	3.04	3.41	3.43	3.52	3.33	2.000	.078
6. นำหลักคำสอนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.59	3.79	3.82	3.83	3.56	3.67	1.160	.328
7. เกิดความรู้สึกว่าจะไม่กระทำความชั่วอีกต่อไป	3.79	3.88	3.77	3.91	3.80	3.88	.284	.922
8. เป็นการเรียนรู้หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาด้วยตนเองผ่านรายการโทรทัศน์	3.76	3.88	3.94	3.87	3.88	3.90	.409	.842
9. มีความยับยั้งชั่งใจและดูคิดมากขึ้นหากจะกระทำความผิด	3.71	3.96	3.89	4.04	4.04	3.90	1.412	.219
10. เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	3.60	3.52	3.59	3.65	3.72	3.60	.321	.900
การใช้ประโยชน์โดยภาพรวม	3.63	3.71	3.74	3.81	3.82	3.80	.837	.524

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนและการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยภาพรวม ด้วยระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Sig. = .770 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 นั่นคือ รายได้ต่อเดือนที่ต่างกันจะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ในรายข้อ พบว่า มีการใช้ประโยชน์แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพฤติกรรมซ้ำ และเกรงกลัวต่อบาปกรรม สำหรับรายข้ออื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” โดยจำแนกตามรายได้เป็นรายคู่ โดยต้องการทดสอบความแตกต่างระหว่างรายได้คู่ใดมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบต่อด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบของ LSD Test ในตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44

การเปรียบเทียบพหุคูณแสดงความแตกต่างของการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพฤติกกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม ในรายได้ต่าง ๆ โดยใช้วิธีผลต่างนัยสำคัญ

รายได้ต่อเดือน	$\bar{x}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 - 20,000 บาท	20,001 - 25,000 บาท	สูงกว่า 25,000 บาท
		3.95	4.19	4.17	4.30	4.24	4.42
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท (Sig.)	3.95	-	-0.24 (0.05)	-0.22 (0.08)	-0.35* (0.02)	-0.29 (0.13)	-0.47* (0.00)
5,001 - 10,000 บาท (Sig.)	4.19	0.24 (0.05)	-	0.02 (0.90)	-0.11 (0.44)	-0.05 (0.78)	-0.23 (0.13)
10,001 - 15,000 บาท (Sig.)	4.17	0.22 (0.08)	-0.02 (0.90)	-	-0.13 (0.40)	-0.07 (0.72)	-0.25 (0.12)
15,001 - 20,000 บาท (Sig.)	4.30	0.35* (0.02)	0.11 (0.44)	0.13 (0.40)	-	0.06 (0.76)	-0.12 (0.53)
20,001 - 25,000 บาท (Sig.)	4.24	0.29 (0.13)	0.05 (0.78)	0.07 (0.72)	-0.06 (0.76)	-	-0.18 (0.40)
สูงกว่า 25,000 บาท (Sig.)	4.42	0.47* (0.00)	0.23 (0.13)	0.25 (0.12)	0.12 (0.53)	0.18 (0.40)	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการทดสอบ พบว่า ผู้ชมที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาทต่อเดือน และสูงกว่า 25,000 บาทต่อเดือน จะมีการใช้ประโยชน์ต่อรายการโทรทัศน์ “กรรมลิขิต” ในเรื่องทำให้ทราบถึงผลกระทบ เมื่อประพฤติกกรรมชั่ว และเกรงกลัวต่อบาปกรรม มากกว่าผู้ชมที่มีรายได้ ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทต่อเดือน

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 4.45

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะ

ด้านเนื้อหาของรายการ “กรรมลิขิต”

ด้าน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหา	- เนื้อหารายการมีสาระ เหมาะสมดีแล้ว	13	48.1
	- เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำกรรมกับพ่อแม่	1	3.7
	- เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำกรรมโดยการนอกใจภรรยา	1	3.7
	- อยากให้นำเสนอเรื่องราวของกรรมที่มีความหลากหลาย	5	18.5
	- หากเนื้อหาที่มีความรุนแรงมากเกินไปไม่ควรนำมาออกอากาศ	3	11.2
	- เพิ่มเนื้อหาเรื่องผลกรรมให้มาก ๆ เพื่อจะได้สอนคนไม่ให้ทำกรรมอีก	1	3.7
	- เพิ่มเนื้อหาตรงแซกรับเชิญได้เล่าเรื่องมากขึ้น	1	3.7
	- เพิ่มเนื้อหาคำสอนตามหลักพุทธศาสนาให้มากขึ้น	2	7.4
รวม		27	100.0

จากผลการศึกษา ในตารางที่ 4.45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาของรายการ มีจำนวน 27 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่า เนื้อหารายการมีสาระเหมาะสมดีแล้ว จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมามีข้อเสนอแนะว่า อยากให้นำเสนอเรื่องราวของกรรมที่มีความหลากหลายมากกว่านี้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะว่า หากเรื่องราวนั้นมีความรุนแรงมากเกินไปไม่ควรนำมาออกอากาศ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และ ต้องการให้เพิ่มเนื้อหาคำสอนตามหลักพุทธศาสนาให้มากขึ้น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 ในส่วนข้อเสนอแนะ ให้เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำกรรมกับพ่อแม่ เพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับการกระทำกรรมโดยการนอกใจภรรยา เพิ่มเนื้อหาเรื่องผลกรรมให้มาก ๆ เพื่อจะได้สอนคนไม่ให้ทำกรรมอีก และเพิ่มเนื้อหาแซกรับเชิญได้เล่าเรื่องมากขึ้น มีจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7

ตารางที่ 4.46

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะ

ด้านรูปแบบของรายการ “กรรมลิขิต”

ด้าน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบรายการ	- ละครสมมุติเนื้อหาควรจบในตอน	15	68.2
	- ละครสมมุติอยากให้มีความหลายเรื่องในตอนเดียว	1	4.6
	- รูปแบบรายการควรกระชับกว่านี้	2	9.0
	- ละครสมมุติบางตอนน่าเบื่อ	2	9.0
	- ชอบช่วงที่พระวิทยากรกล่าวสรุปและแนะแนวทางพันทุกซ์	1	4.6
	- ละครสมมุติควรเล่นให้มีความสมจริงมากกว่านี้ จะได้เห็นโทษของการกระทำกรรม	1	4.6
	รวม	22	100.0

จากผลการศึกษาในตารางที่ 4.46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ข้อเสนอแนะด้านรูปแบบรายการ มีจำนวน 22 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ละครสมมุติเนื้อหาควรจบในตอน มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 รองลงมา คือ รูปแบบรายการควรกระชับกว่านี้ และ ละครสมมุติในบางตอนน่าเบื่อ มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 ในส่วนของข้อเสนอแนะที่อยากให้ละครสมมุติมีความหลายเรื่องในตอนเดียว และชอบช่วงพระวิทยากรกล่าวสรุปและแนะแนวทางพันทุกซ์ และ ละครสมมุติควรเล่นให้มีความสมจริงมากกว่านี้ จะได้เห็นโทษของการกระทำ มีจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6

ตารางที่ 4.47

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะ

ด้านระยะเวลาในการออกอากาศของรายการ “กรรมลิขิต”

ด้าน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลา	- เวลาในการออกอากาศเหมาะสมแล้ว	1	2.2
ในการ	- เพิ่มระยะเวลาในการออกอากาศในแต่ละครั้งให้นานกว่านี้	23	48.9
ออกอากาศ	- เลื่อนเวลาการออกอากาศให้เร็วขึ้น เด็กจะได้ชมด้วย	8	17.0
	- อยากให้รายการออกอากาศ วันเสาร์ - อาทิตย์	4	8.5
	- อยากให้รายการออกอากาศทุกวัน	5	10.6
	- ย้ายเวลาออกอากาศไปวันอื่น	3	6.4
	- ย้ายเวลาออกอากาศไม่ให้ชนกับ ละครช่องอื่น ๆ	3	6.4
	รวม	47	100.0

จากผลการศึกษาในตารางที่ 4.47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ข้อเสนอแนะด้านระยะเวลาในการออกอากาศ มีจำนวน 47 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มระยะเวลาในการออกอากาศแต่ละครั้งให้นานกว่านี้ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือ เลื่อนเวลาการออกอากาศให้เร็วขึ้น เด็กจะได้ชมด้วย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 ส่วนอยากให้รายการออกอากาศทุกวัน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และอยากให้รายการออกอากาศ เสาร์ – อาทิตย์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ในส่วนของย้ายเวลาออกอากาศไปวันอื่น และย้ายเวลาออกอากาศไม่ให้ชนกับ ละครช่องอื่น มีจำนวนเท่ากัน คือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 และเวลาในการออกอากาศเหมาะสมแล้ว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

ตารางที่ 4.48

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อเสนอแนะ

ด้านพิธีกรของรายการ “กรรมลิขิต”

ด้าน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
พิธีกร	- พิธีกรเหมาะสมดีอยู่แล้ว	25	86.3
	- พิธีกรควรสรุปให้เข้าใจง่ายกว่านี้	1	3.4
	- พิธีกรแต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย	1	3.4
	- พิธีกรใช้ภาษาเข้าใจง่าย ชัดเจน	2	6.9
รวม		29	100.0

จากผลการศึกษาในตารางที่ 4.48 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ข้อเสนอแนะด้านพิธีกร มีจำนวน 29 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า พิธีกรเหมาะสมดีอยู่แล้ว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 86.3 รองลงมาพิธีกรใช้ภาษาเข้าใจง่าย ชัดเจน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และในส่วนของ พิธีกรควรสรุปให้เข้าใจง่ายกว่านี้ และพิธีกรแต่งกายเหมาะสม สุภาพเรียบร้อย มีจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4